

Fyra Nya och Lustiga Ohlar

Si j f v e,

Den Första:

Abdverob war så mäktig ic.

Den Andra:

Om Gubben Svach ic.

Den Tredje:

Om en Resonabel Tractor.

Mig tyckes det blir qwäller
rätt nu ic.

Den Sjerde:

Låt Sol och himmel mörk-
na af, ic.

Alla fyra hafva sina egna bekanta Melodier.

Tryckt nu i åhr.

1.
Abasweros war så mächtig,
Med en Bessitt Crona Prägtig,
Hans Naken woro, drick låra du,
Hundra tiugu sin,
Abasweros satt så gull-gul och sur,
Sijn er Peion i en Jungfru bur;
Wällust war hans ära,
Dricka och förtära,
Och wår flaska tömma ut.

2. Slotter fullt med härligheter,
Och Scharlatan til tageter.
Bänckar woro der of bara Gull,
Wi ej ej tull tull,

Stort Galas tur uti Sular war,
Semt ett hundra ottatio dar,
Kungen self tracttera,
Lät of dricka mera,
Lät of klinga par om par.

3. Abasweroi bord, der Pralar,
Win bars fram i gylidne skålar,
Spicke Stinka härlig Sommar mat,
Låg på silwer Sat.

Sif som hos wår Kung äm plågar sse.
Seck Landsböfdingar och Skwerse;
Wid des Taffel spisa,
Sjüngom nu wår wisa,
Och af wänligt hjerta se.

4. Man

4. Man ser af de helaa Krister;
Abasweros han war gister:
Drottning Waschi heter hans Gemål,
Drickom hennes skål.

Hennes Marskät af Persien,
Bröt mor Kungen som sin bästa wän;
När han wille leka;
Wåga hon at wera,

Wången Sjela gör så dan.

5. Kungen uspa kunde dagen,
Uraf wän och kärlek tagen,
Och sijn sijn Sammererare,

Ut sin Drottning be,
Bract i den, som då han Slikon ser,
Och sår sijn, men Kicker sijn Gincer,
Den ar, at wåga,

Och of glasen taga;
Lät of dricka omu mer.

6. Drottning Waschi wå ej lyda,
Lät en ant? sin Crona pinda,
Wigan Esther sijn en gylidene skrud
Blef en Kunglig brud.

Hon had en Gustin het Wardechat,
Judar altid skalar weta wi;
Stäl för gamla Juden,
Stäl för unga Bruden,
Stäl för hela Frieri.

7. Juden satt wid Kungens trappa,
Släpte Kicker in, som klappa.
Lagom sijn för en Jude nog,
Jungfru bur och krog.

End

Envä Camreräre wid dören stå,
Wito, at de skulle kungen stå,
Saken sig förwerrar,
Och de goda Herrar,
Blifwo hängde både två.
8. Hör ni på hur Drottning Esther
Böd till måltids många gäster:
Sjelf Hans Excellens Haman kom,
Subbar drickom om.

Ahasweros drack och Esther gret,
Skonhet gör i werlden stor tortret:
Hamtan med diekrånge,
Så i galans skänke;
Puffis kläder, blå och röt.

9. Ahasweros fäst och lifer,
Såg sin tillflykt i sin lifer,
I en goda tempe, under lifer,

Juden sen som kungen, båda wän,
Kladda stå i Purpur, Marrewän,
Med en gyllne Kröna,
Redagig hufwud bonas
Där of dricka, drick. Ja men.

10. Et så ser man werldens snara,
Hoghet ofta stå i fara.
Lyckans tempel är ju hifflig brant;
Är det icke sant:
Stälta Haman rep och mjöka bår,
Sådan hufwud-bonad gör beswär;
Ahasweri Lära,
Dricka och förtära,
Är det bästa jag begär.

Den

Subben Noach; Subben Noach war
en heders-man. Sen han gick ur ar-
ken, Planterade han på marken,
mycket win, mycket win, och si det
glorde han.

2. Han wäl wisse, Han wäl wisse, hwad
en men-ska war, torstig af naturen, som
de andra djuren, der fød han, der fød
han, och win planterat har.

3. Noach rodde, Noach rodde, ur sin
gatala art, fiodre sin Boteljer, sådana
man wället, till de Wärd, till af dricka
Då war nån...

4. Subben Noach, Subben Noach
war en heders-man, som han
colen röda kläder, och war lustig, och
war lustig; hurra hurra god tår.

5. Gummman Noach, Gummman Noach
war en heders-Fru, hon si man lå. dric-
ka, had jag sådan Slicka. Gifte jag mig,
Gifte jag mig, Just på stunden nu.

6. Aldrig sad hon, Aldrig sad hon,
Såra har nå nå, ställ ifrån dig kuller,
Mer det ena ruset, på det andra, på det
andra, låt hon Subben få

7. Då war roligt, då war roligt på den
gröna Jord, Man fant wäl en Vana,
ingen torstlig nästa, satt och blängde, sitt
och blängde, wid et dukat bord.

8. Jagarene, ingår, är, Gorden,
besvär, Ei war då den Låran, jag skal
ha den åbran, nej i botten, nej i botten,
drack man ut så här.

Den Andra:

1.
Mig tyckes det blir gwaller rätt nu
Jag tror det icke eller för'n nu.
Har Klockan icke slagit,
Så sent ej någon dragit
Och från mig affsed tagit, som du.

2. Jag wil wäl hos dig gasta, i fall:
Om du har nog til bästa, så skall,
Jag lägga neder Matten
Och blifwa öfwer Matten,
Sje Matten ha och watten, så skall.

3. Min Björ det skall ej saka sitt ned,
Sår in hans Pils och Sela, och Bed
Gör up en eld och Brasa,
Wi wele lustigt rafa.

Så grannen war skal saka, der wid.
4. Spel up i Musicanter, som så;
På Pufan, i Drabanter som står,
Slå brånwin uti bokkar,
Och Jhl i stora hållkar,

Såg til om någon skalkar, godt öhr.
5. Hwi sitten i så tycker? stor sak.

Ar ingen här som tycker, Tobak,
Stopp in i några Pipor,
Ej någon der at sipar,
Ej det gör i mungipor, god smal.

6

6. Beggn en Skål at dricka, hwen då?
Med rågat mål til pricka, rätt så;
Den Gluckan du har kårast,
Som är dig aldranårast,
Förbunden oförkåast, låt gå.

7. Wi villigt of våninner, en Skål:
För Wården och Wårinnaan, i gån,
Stöt glafen hop tillika
Och låt of alla skrifa,

Hwaraman icke swika, fullt wähl,
8. War egen skål påföljer så i
War skupa wackert skösler, låt si,
Ar ingen of förwiter
Och sig ur laget sliter,

Den först i bordet hiter, är wi.
9. More Ballantinet, wäl an,
Af Ølet och af Winet, hwar man,
Skål tre på rad utdänna,

Ej sista droppan glömma,
Kast an man skulle omwä, Island
10. Sidst Coeleaurle Puff, ohne tuht,
Wir trinchen ohne Bartrouch, ej sluck.

Eil des det blifwer dager,
Då hwar och en så lagar,
At han wid affsed tager, En Kluck.

~~~~~

Låt Sol och Himmel mörkna af, Låt
Storm på stormar gå, Låt mist och böl-
jer rånna och haf, Mot of som Seion
så,

stå, Men iot tom flint och färdigt folk,
Se på Compasens stål, Och låta Sa-
gen vara tolt: Då gå wi til wäret mähl.

2. Tro Solen är på himmeleu, Fast
wi ei hemma se, Tro dnad och sanning
segrar än. Och sent omsider le, I stor-
men blir man gärna trött, Men
sent det lugnat af, Man hwi-
lar straxt des mera sött, Der
nys man sedt sin graf.

